

van plan hem van kap, wieken en omgang te ontdoen, waardoor het aantrekkelijk oud stadsbeeld onherroepelijk bedorven zou zijn. Doch gelukkig zijn enkele mannen, die prijs stellen op het behoud van wat er nog over is van de vroegere schoonheid hunner stad, tegen deze ontluistering opgekomen en hebben zij in overleg met de vereeniging „De Hollandsche molen” het kwaad voorloopig afgeweerd. Dank zij de belangrijke giften van enkele stadgenooten, een subsidie van de Gemeente en de eveneens zeer gewaardeerde „steentjes”, bijgedragen door Oud-Delfshavenaren, is de molen geheel gerestaureerd kunnen worden. Wel is helaas de gebeeldhouwde distilleerketel boven den ingang verdwenen¹⁾, wel zijn de leelijke aanbouwsels aan de oostzijde, die als korstige wratten zijn schoonheid ontsieren, nog niet geamputeerd, wel zou het heel wenschelijk zijn, dat zijn slanke bouw niet voor reclame misbruikt werd, maar dit alles is van secundaire beteekenis en kan mettertijd verholpen worden.

Hoofdzaak is, dat vooreerst deze statige molen op dit fraaie punt waar hij, van den rivierkant gezien, zoo prachtig uitkomt, behouden gebleven is.

1) Ook de steen met de namen der stichters schijnt zoek te zijn. Zie Kleyn, Beschrijving van Delfshaven blz. 391.

OUD MOLENRIJMPJE

Men zegt: de molen maalt En draait met alle winden,
Dat rijkelijk, o vrinden, Uw zorg en zweet betaalt;
't Geluk dat wispelturig, Dan streelt en dan weer stug
Den sterveling biedt den rug, Draait ook en keert gedurig,
Maar weest gij eensgezint, Wilt ieder 't zijne geven;
Dan loopt geheel uw leven 't Geluk u voor den wint.

Opschrift op den zilveren molenbeker, in 1722
geschonken aan het molenaarsgilde te Rotterdam,
thans in het Rijksmuseum te Amsterdam.